دعای چهاردهم صحیفه سجادیه

دعای حضرت امام سجاد علیه‌السلام

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الْمُتَظَلِّمِينَ * وَيَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ فِي قَصَصِهِمْ إِلَى شَهَادَاتِ الشَّاهِدِينَ * وَيَا

ای آن‌که اخبار شاکیانِ از ستم، بر او پنهان نیست! ● و ای آن‌که نسبت به ستمی که بر ستم دیدگان رفته، نیاز به شهادت شاهدان ندارد! ● و ای آن‌که یاری و نصرتش به ستم

مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ * وَيَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِينَ * قَدْ عَلِمْتَ، يَا إِلَهِي، مَا نَالَنِي مِنْ

دیدگان نزدیک است؛ ● و ای آن‌که مددکاری‌اش از ستمگران دور است! ● ای خدای من! محقّقاً می‌دانی، از (فلانی فرزند فلانی) ستمی به من رسیده که او را از آن ستم نهی

فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَانْتَهَكَهُ مِنِّي مِمَّا حَجَزْتَ عَلَيْهِ، بَطَراً فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ، وَاغْتِرَاراً بِنَكِيرِكَ

کردی و پردهٔ حرمتم را دریده که دریدنش را بر او منع فرمودی؛ این ستمگریْ و پرده‌دری، از باب طغیان در نعمت توست که در اختیار اوست و براساس غفلت و بی‌اعتنایی

عَلَيْهِ * اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَخُذْ ظَالِمِي وَعَدُوِّي عَنْ ظُلْمِي بِقُوَّتِكَ، وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ،

به خشم و غضب توست که گریبان او را خواهد گرفت. ● خدایا! بر محمّد و آلش درود فرست و ستم‌کنندهٔ بر من و دشمنم را با نیرویت از ستم بر من بازدار و با قدرتت تندی

وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ، وَعَجْزاً عَمَّا يُنَاوِيهِ * اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمِي، وَ

و تیزی ستمش را بر من بشکن و برایش در آنچه که دوست دارد، مشغولیت و سرگرمی قرار ده [تا از ستم ورزی غافل گردد]؛ و بر وجودش در برابر مظلومی که با او به دشمنی

أَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِي، وَاعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ أَفْعَالِهِ، وَلَا تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ حَالِهِ * اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

برمی‌خیزد، داغ عجز و ناتوانی زن. ● خدایا! بر محمّد و آلش درود فرست و ستم‌کار را رخصت ستم بر من مده و یاری‌ات را نسبت به من، در برابر او نیکو قرار ده؛ و مرا از دست

أَعْدِنِي عَلَيْهِ عَدْوَى حَاضِرَةً، تَكُونُ مِنْ غَيْظِي بِهِ شِفَاءً، وَمِنْ حَنَقِي عَلَيْهِ وَفَاءً. * اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

زدن به کارهایی مانند کار او حفظ کن و در حالتی مانند حال او قرار مده. ● خدایا! بر محمّد و آلش درود فرست و مرا بر دشمنم یاری ده؛ یاری دادن بی‌درنگی که خشمم نسبت

آلِهِ، وَعَوِّضْنِي مِنْ ظُلْمِهِ لِي عَفْوَكَ، وَأَبْدِلْنِي بِسُوءِ صَنِيعِهِ بِي رَحْمَتَكَ، فَكُلُّ مَكْرُوهٍ جَلَلٌ دُونَ سَخَطِكَ، وَ

به او شفا و کینه‌ام در برابر او وفا باشد. ● خدایا! بر محمّد و آلش درود فرست و عفو و بخششت را در برابر ستمی که دشمن به من روا می‌دارد، عوض ده؛ و به جای رفتار بدش

كُلُّ مَرْزِئَةٍ سَوَاءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ. * اللَّهُمَّ فَكَمَا كَرِّهْتَ إِلَيَّ أَنْ أُظْلَمَ فَقِنِي مِنْ أَنْ أَظْلِمَ. * اللَّهُمَّ لَا أَشْكُو

نسبت به من، رحمتت را قرار ده؛ پس هر گرفتاری و سختی ورای خشم تو ناچیز و هر بلایی با وجود خشم تو معتدل است. ● خدایا! همان طور که ستم کردن دیگران را بر من در

إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ، وَلَا أَسْتَعِينُ بِحَاكِمٍ غَيْرِكَ، حَاشَاكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَصِلْ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ، وَ

نظرم ناخوشایند جلوه دادی، مرا از این که بر دیگران ستم ورزم حفظ فرما. ● خدایا! به کسی غیر تو شکایت نمی‌کنم و از هیچ حاکمی غیر تو یاری نمی‌خواهم، حاشا که چنین

اقْرِنْ شِكَايَتِي بِالتَّغْيِيرِ. * اللَّهُمَّ لَا تَفْتِنِّي بِالْقُنُوطِ مِنْ إِنْصَافِكَ، وَلَا تَفْتِنْهُ بِالْأَمْنِ مِنْ إِنْكَارِكَ، فَيُصِرَّ

کنم؛ پس بر محمّد و آلش درود فرست و دعایم را به اجابت برسان و شکایتم را به تغییر وضع فعلی‌ام مقرون ساز. ● خدایا! مرا به ناامیدی از عدل و انصاف در عرصهٔ امتحان

عَلَى ظُلْمِي، وَيُحَاضِرَنِي بِحَقِّي، وَعَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ، وَعَرِّفْنِي مَا وَعَدْتَ مِنْ إِجَابَةِ

قرار نده و دشمن را به ایمنی از کیفرت امتحان مفرما تا این که بر ستمش نسبت به من پافشاری کند و بر حقّم چیره شود؛ و به زودی او را به عذابی که ستمکاران را به آن تهدید

الْمُضْطَرِّينَ. * اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَوَفِّقْنِي لِقَبُولِ مَا قَضَيْتَ لِي وَعَلَيَّ وَرَضِّنِي بِمَا أَخَذْتَ لِي وَ

کردی آشنا کن؛ و مرا با اجابتی که نسبت به دعای بیچارگان وعده دادی آگاه ساز. ● خدایا! بر محمّد و آلش درود فرست و مرا به پذیرفتن هر سود و زیانی که برایم مقرر کرده‌ای

مِنِّي، وَاهْدِنِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ، وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا هُوَ أَسْلَمُ. * اللَّهُمَّ وَإِنْ كَانَتِ الْخِيَرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرِ

موفّق دار و مرا به آنچه از دیگری برای من و از من برای دیگری می‌ستانی، خشنود ساز؛ و به راست‌ترین راه هدایتم کن و به سالم‌ترین برنامه به کارم گمار. ● خدایا! اگر خیر

الْأَخْذِ لِي وَتَرْكِ الِانْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي إِلَى يَوْمِ الْفَصْلِ وَمَجْمَعِ الْخَصْمِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَيِّدْنِي

من نزد تو در این است که در گرفتن حقّم تأخیر افتد و انتقام از کسی که به من ستم روا داشته تا روز جدا شدن حق از باطل و جایگاه گردآمدن مدعیان فرو گذاشته شود، همان

مِنْكَ بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ * وَأَعِذْنِي مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ وَهَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ، وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي مِثَالَ

را در حقّ من اجرا کن؛ پس بر محمّد و آلش درود فرست و مرا از سوی خود، به نیّت راستین و پایداری همیشگی یاری ده. ● و از میل و رغبت بد و بی‌قراری اهل حرص پناه ده و

مَا ادَّخَرْتَ لِي مِنْ ثَوَابِكَ، وَأَعْدَدْتَ لِخَصْمِي مِنْ جَزَائِكَ وَعِقَابِكَ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ سَبَباً لِقَنَاعَتِي بِمَا

نقشی از ثوابی که برای من ذخیره کرده‌ای و کیفر و عقابی که برای دشمنم مهیا ساخته‌ای، در دلم به تصویر آر؛ و آن را وسیله‌ای برای خرسندی و رضایت من نسبت به آنچه که

قَضَيْتَ، وَثِقَتِي بِمَا تَخَيَّرْتَ * آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ *

برایم مقرر کرده‌ای و اطمینان به آنچه که برایم انتخاب فرموده‌ای، قرار ده. ● ای پروردگار جهانیان! دعایم را مستجاب کن؛ همانا تو داری احسان بزرگی و بر هر کاری توانایی. ●

KHAMENEI.IR
دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای

اللهم صل علی محمد و آل محمد

بسم الله الرحمن الرحیم

سوره مبارکه فتح

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

به‌راستی ما برای تو پیروزی نمایانی فراهم آوردیم(۱) تا خداوند آنچه را برای تو [از توطئه‌ها و مشکلات در راه پیشرفت اسلام] در گذشته پیش آمده و در آینده پیش خواهد آمد از میان بردارد، و نعمتش را بر تو تمام کند،

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

و در همه امورت برای رسیدن به نتیجه به راهی مستقیم راهنمایی ات کند(۲) و به پیروزی مقتدرانه و شکست‌ناپذیری یاری ات دهد(۳) اوست که [در آن شرایط سخت] آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد تا ایمان بر

لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ

ایمانشان بیفزاید، سپاهیان آسمان و زمین فقط در سیطرهٔ مالکیت و فرمانروایی خداست، خداوند همواره دانا و حکیم است(٤) تا مردان و زنان مؤمن را جاودانه در بهشت‌هایی وارد کند که از زیر [درختان] آن نهرها جاری

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا

است، و گناهانشان را از آنان محو نماید، این [فرجام نیک] نزد خداوند کامیابی بزرگی است!(٥) و [نیز خدا خواست] مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که بدگمان به خداوندند عذاب کند، پیش آمد [های] بد

عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ

[زمانه] بر خودشان بادا خداوند بر آنان خشم گرفته، و [از رحمت خود] دورشان کرده، و دوزخ را برایشان آماده ساخته است، و [دوزخ] عاقبت بدی است(٦) سپاهیان آسمان و زمین فقط در سیطرهٔ مالکیت و فرمانروایی

دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

خداست، و خداوند همواره توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است(۷) ما تو را شاهد و ناظر [بر اعمال امت]، و مژده‌رسان و هشداردهنده فرستادیم(۸) تا همه شما [مردم با توجه به این سه ویژگی] به خدا و پیامبرش مؤمن

وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

شوید و او را یاری دهید و بزرگش بشمارید، و هر صبح و شام خدا را به پاک بودن [از هر عیب و نقصی] ستایش کنید(۹) بی‌گمان آنان که با تو بیعت می‌کنند جز این نیست که با خداوند بیعت می‌کنند، دست [قدرت]

وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

خداوند فراتر از قدرت آنان است، کسی که پیمان می‌شکند فقط به زیان خود می‌شکند، و آن که به پیمانی که با خدا بسته وفادار است، یقیناً [خداوند] پاداشی بزرگ به او می‌دهد(۱۰) به زودی بادیه‌نشینانِ متخلّف [از

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ

جهاد، از روی بهانه‌جویی] به تو می‌گویند: اموال و اهل بیتمان ما را [به خود] مشغول کردند [به این سبب از جنگ بازماندیم]، پس برای ما آمرزش بخواه. آنان چیزی را به زبانشان می‌گویند که در دل‌هایشان نیست،

لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ

بگو: چه کسی در برابر خداوند برای شما اختیار چیزی را دارد [که] اگر خداوند زیانی را برای شما بخواهد [چه کسی می‌تواند آن را دفع کند] یا اگر سودی را برایتان رقم بزند [می‌تواند مانع از آن شود]؟ بلکه خداوند به آنچه

فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

انجام می‌دهید آگاه است(۱۱) [بهانه‌ای که آوردید پوچ و واهی است،] چون پنداشتید که پیامبر و مؤمنان هرگز [از جبهه] به‌سوی کسان خود بازنمی‌گردند، و این [پندار واهی] را [برای آن که آن را باور کنید] در دل‌هایتان

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ

آراستند، و [به خداوند] گمان بد بردید [که او پیامبر و مؤمنان را یاری نمی‌دهد] شما مردمی سزاوار هلاکت هستید(۱۲) آنان که به خدا و پیامبرش ایمان نیاوردند [زیرا تنی به خدا و پیامبر نمی‌رسانند]، ما برای کافران آتشی

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

سوزان آماده کرده‌ایم(۱۳) مالکیت و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط در سیطرهٔ خداست، هرکه را بخواهد می‌آمرزد و هرکه را بخواهد عذاب می‌کند، خداوند همواره بسیار آمرزنده و مهربان است(۱٤) چون شما برای

وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ

دست یافتن به غنایمی روانه [جنگ خیبر] شوید، متخلّفان [از سفر حُدیبیه] خواهند گفت: بگذارید ما هم به دنبال شما حرکت کنیم. [اینان] می‌خواهند فرمان خدا را [که قاطعانه از شرکتشان در جنگ خیبر نهی کرده]

إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ

تغییر دهند، بگو: هرگز دنبال ما نخواهید آمد؛ زیرا خداوند از پیش [ممنوعیت حضور شما را] اعلام کرده، ولی [این متخلّفانِ ابله] خواهند گفت: [علت، آن نیست که می‌گویید] بلکه شما به ما حسد می‌ورزید. [چنین

قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ

نیست،] بلکه آنان جز اندکی درک نمی‌کنند، (۱۵) به متخلّفان بادیه‌نشین بگو: به‌زودی به‌سوی گروهی سرسخت و نیرومند دعوتتان می‌کنند که با آنان بجنگید یا آن که تسلیم [حق] شوند [و جنگی به میان نیاید]، اگر

إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا

اطاعت [کرده، در جنگ شرکت] کنید خداوند پاداش نیکی به شما خواهد داد، و اگر سرپیچی کردید همان‌گونه که پیش از این سرپیچی کردید شما را به عذابی دردناک عذاب خواهد کرد(۱٦) بر نابینا و لنگ و بیمار گناهی

تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

نیست [که در جنگ شرکت نکنند]، کسی که از خدا و پیامبرش اطاعت کند او را در بهشت‌هایی درآورد که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، و هرکس [از اطاعت خدا و پیامبر] روی برتابد او را به عذابی دردناک عذاب

KHAMENEI.IR

سوره مبارکه فتح

حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

می‌کند (۱۷) به‌راستی خداوند از مؤمنان زمانی که زیر آن درخت [در منطقهٔ حُدیبیه] با تو بیعت کردند خشنود شد، خداوند آنچه [از پاکی و خلوص نیت] در دل‌هایشان بود می‌دانست، پس آرامش را بر آنان نازل کرد

الحزب ۲۵ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

و پیروزی نزدیکی را [که پیروزی خیبر بود] پاداششان داد (۱۸) و [نیز] غنایم فراوانی که آن‌ها را [در آینده] به دست می‌آورند، خداوند همواره توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است (۱۹) خداوند غنیمت‌های فراوانی را که [در

عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ

آینده] به دست می‌آورید به شما وعده داده است، اما این [غنایم خیبر] را زودتر در اختیارتان گذاشت، و دست‌های دشمنان را از [ضربه‌زدن به] شما بازداشت تا برای مؤمنان نشانه‌ای [از حق بودن و عدهٔ خدا] باشد،

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

و [نیز] شما را [در همه امورتان برای رسیدن به نتیجه] به راه راست هدایت کرد (۲۰) و [غنیمت‌های] دیگری [هست] که هنوز به آن‌ها دست نیافته‌اید، خداوند بر آن‌ها احاطه دارد [و می‌تواند به آسانی در دسترستان

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

قرار دهد،] خداوند همواره بر هر کاری تواناست (۲۱) اگر کافران با شما جنگیده بودند بی‌تردید [از برکت رهبری پیامبر و ایمانتان] عقب‌گرد کرده، می‌گریختند، سپس سرپرست و یاوری [که از آنان دفاع کند] نمی‌یافتند

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ

(۲۲) خداوند از پیش روشی ثابت [مبنی بر پیروزی مومنان و شکست کافران] مقرر کرده است، که این روش در [تاریخ امت‌های] گذشته جاری بوده، و هرگز تغییری در روش و قانون خدا نخواهی یافت (۲۳) اوست آن

وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ

که در درون شهر مکه پس از آن‌که شما را [بدون جنگ و خون‌ریزی] بر دشمن پیروز کرد دست‌های آنان را از [آسیب‌زدن به] شما، و دست‌های شما را از [گزندرساندن به] آن‌ها بازداشت، خداوند همواره به آنچه انجام

أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

می‌دهید بیناست (۲۴) آنانند که کفر ورزیدند و شما را از [ورود به] مسجدالحرام بازداشتند و نگذاشتند قربانی‌ها به محل قربانگاه برسد، و اگر مردان و زنان مؤمنی که شما آنان را نمی‌شناختید [در مکه] نبودند که امکان

وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ

داشت [به سبب جنگ شما با اهل مکه، جان و حُرمت] آنان را پایمال کنید، و از این رو ندانسته عار و ننگی از سوی آنان به شما برسد [شما را از جنگ بازنمی‌داشتیم، ولی بازداشتیم] تا خداوند هرکه را بخواهد [چه از شما

مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و چه از مؤمنانی که در مکه برای شما ناشناخته‌اند] در رحمتش درآورد، اگر [در این موقعیت ویژه] مؤمنان و کافرانِ مکه [به‌صورت دو صف] جداگانه بودند به‌یقین کافرانشان را [با ابزار جنگی شما] به عذابی دردناک

﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى

عذاب می‌کردیم (۲۵) [منع‌کردن شما از ورود به مسجدالحرام] وقتی [بود] که کافران خشم شدید جاهلی خود را در دل‌هایشان جای داده بودند، خداوند [برای این‌که جنگی پیش نیاید] آرامشش را بر پیامبرش و مؤمنان

الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ

نازل کرد، و آنان را به ارزش و نفوذ تقوا پیوند داد و ایشان به این پیوند شایسته‌تر بودند خداوند همواره به هرچیزی داناست (۲۶) بی‌تردید خداوند رؤیای [حکیمانه و هدفدار] پیامبرش را تحقق داد [که:] شما ان شاءالله

اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا

به‌طور مسلّم در امنیتی کامل، درحالی‌که سرهایتان را تراشیده یا [اندکی از موی خود را] کوتاه کرده‌اید و ترسی ندارید وارد مسجدالحرام خواهید شد، [خداوند] آنچه را که شما نمی‌دانستید [و آن حادثهٔ بابرکتِ صلح

تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

حُدیبیه و تأخیر عمره بود] می‌دانست، و پیش از فتح مکه، پیروزی نزدیکی [که فتح خیبر است، برای شما] قرار داد (۲۷) اوست که پیامبرش را با [مشعل] هدایت، و دینی درست [و حکیمانه] فرستاد تا آن را بر همهٔ ادیان

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

پیروز کند، و بس است که خداوند شاهدِ [جلوه‌گرشدن این حقیقت] باشد (۲۸) محمّد [صلی الله علیه وآله] فرستادهٔ خداست، و کسانی که با او یند بر کافران سرسخت [و سازش‌ناپذیر]، و در بین خودشان [با یکدیگر]

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ

مهربانند، آنان را راکع و ساجد می‌بینی، پیوسته خواهان احسان و خشنودی خدایند، نشانهٔ [روحیهٔ عبادت و بندگی] آنان در چهره‌هایشان از اثر سجده پیداست، این است وصفشان در تورات، اما وصفشان در انجیل

ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ

[این چنین است که:] وجودشان] چون زراعتی است که جوانه‌های خود را رویانده، پس تقویتش کرده تا جایی که پابرجا و استوار گشته، و بر ساقه‌های خود ایستاده‌اند، [به‌گونه‌ای که] کشاورزان را [از رشد و انبوهی خود] به

يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

شگفتی می‌اندازد، [خداوند مؤمنان را به این صورت تقویت می‌کند] تا به‌وسیلهٔ آنان کافران را به خشم آورد، خداوند به آنان که ایمان آورده، و کارهای شایسته انجام داده‌اند وعدهٔ آمرزش و پاداشی بزرگ داده است (۲۹)

KHAMENEI.IR

اللهم صل علی محمد و آل محمد
وعجل فرجهم
یا أیها الذین آمنوا صلوا علیه
وسلموا تسلیما
إنّ اللهَ وَ
مَلائِکَتَهُ یُصَلّونَ عَلَی النَّبِیّ

بسم الله الرحمن الرحیم

دعای توسل

اللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا أَبَا الْقاسِمِ، يَا

خدایا از تو می خواهم و به سویت روی آوردم به وسیله پیامبرت، پیامبر رحمت محمّد (درود خدا بر او و خاندانش) ای ابا القاسم،

رَسُولَ اللهِ، يَا إِمامَ الرَّحْمَةِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ

ای فرستاده خدا، ای پیشوای رحمت، ای آقا و مولای ما، به تو رو آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل

بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، يَا عَلِيَّ

شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا الحسن، ای امیرالمؤمنین، ای

بْنَ أَبِي طالِبٍ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ

علی بن ابیطالب، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا

إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يا فاطِمَةُ الزَّهْراءُ،

به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای فاطمه زهرا،

يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ، يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ، يَا سَيِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكِ إِلَى

ای دختر دلبند محمّد، ای نور چشم رسول خدا، ای سرور و بانوی ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو

اللهِ وَقَدَّمْناكِ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللهِ اشْفَعِي لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنَ

متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا محمّد، ای حسن

بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْمُجْتَبىٰ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا

بن علی، ای برگزیده، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ

قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا

اللهِ؛ يَا أَبا عَبْدِاللهِ، يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،

شفاعت کن؛ ای ابا عبدالله، ای حسین بن علی، ای شهید، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما،

يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا

به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند

وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يا أَبَا الْحَسَنِ، يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، يَا زَيْنَ الْعابِدِينَ، يَا ابْنَ

نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا الحسن، ای علی بن الحسین، ای زین العابدین، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت

رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ

خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را

وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبا جَعْفَرٍ، يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ،

پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا جعفر، ای محمّد بن علی، ای باقر، ای

أَيُّهَا الْباقِرُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا

فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا

وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبا

به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای اباعبدالله، ای

عَبْدِ اللهِ، يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الصَّادِقُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا

جعفر بن محمّد، ای صادق، ای فرزند رسول خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه

وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ

قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا

KHAMENEI.IR

دعای توسل

اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، أَيُّهَا الْكاظِمُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ

شفاعت کن؛ ای ابا الحسن، ای موسی بن جعفر، ای کاظم، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما،

اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ

به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند

حَاجَاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ، أَيُّهَا الرِّضا، يَا ابْنَ

نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا الحسن، ای علی بن موسی، ای رضا، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا

رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ

بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش

وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ،

روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا جعفر، ای محمّد بن علی، ای تقی جواد، ای

أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوادُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا

فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا

وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبَا

به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا الحسن،

الْحَسَنِ، يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الْهادِي النَّقِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا

ای علی بن محمّد، ای هادی نقی، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و

وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ

تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای

اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا أَبا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ،

ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای ابا محمّد، ای حسن بن علی، ای پاک نهاد عسگری، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر

يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ

بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی

بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛ يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ، وَالْخَلَفَ الْحُجَّةَ، أَيُّهَا

حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛ ای جانشین حسن، ای یادگار شایسته، ای پایدار مورد امید،

الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا

ای مهدی، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ.

به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن.

يَا سادَتِي وَمَوالِيَّ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أَئِمَّتِي وَعُدَّتِي لِيَوْمِ فَقْرِي وَحاجَتِي إِلَى اللهِ، وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللهِ،

ای آقایان و سرورانم، من به شما پیشوایان و توشه‌هایم برای روز تنگدستی روی آوردم و نیازم به سوی خداست و به وسیلهٔ

وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللهِ، فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللهِ، وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللهِ، فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي

شما توسّل جستم به سوی خدا، پس در نزد خدا واسطه من شوید و مرا پیش خدا از گناهانم رهایی بخشید که تنها شما وسیله من به سوی خدا هستید،

إِلَى اللهِ، وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجاةً مِنَ اللهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللهِ رَجائِي، يَا سادَتِي يَا أَوْلِياءَ اللهِ،

من با دوستی با شما و نزدیک شدن به شما امیدوار نجات از سوی خدا هستم، پس نزد خدا امید من باشید، ای آقایان من و دوستداران خدا، خدایا بر

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَلَعَنَ اللهُ أَعْداءَ اللهِ ظالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ.

همه آنان درود فرست و لعنت خدا بر دشمنان خدا، آن ستمگران به محمّد و خاندان محمّد، از پیشینیان و پسینیان، ای پروردگار جهانیان دعایم را اجابت کن.

KHAMENEI.IR